

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona — fillér.
Fél évre 3 korona — fillér.
Negyed évre 1 korona 50 fillér.
Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. HAJDU DEZSŐ
ÜGYVÉD, MOCs.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.

Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közzé a kiadóhivatal.

Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Munkaközvetítés.

A munkás- és cselédhiány tényleges állapotában vagyunk Mindenféleképpen igyekeznek ugyan ezen segíteni, azonban egyelőre kevés sikerrel. A Pesti Hirlap legközelebbi vasárnapi számában a mezősegi gazdák egyike: Mozsa Attila ur a munka és cselédhiány egyik okaként a mind nagyobb mértékben fellépő kivándorlást jelöli meg s tapasztalatai alapján meggyőzően fejtegeti annak minden következményeit.

Ezer és egy oka van a munkáshiánynak, azt lehet mondani, a melyek közül egyet mi is kiemelünk: a munkaközvetítés hiányát és hibáját, a miről akarunk most szólni.

Felesleges talán bizonyítani, hogy a munkaközvetítés egyik fontos tényezője a munkás- és cselédhiány orvoslásának. Annyira fontos, hogy hatóság ügykörébe utalandónak tartjuk, a mely a közvetítést ingyenesen teljesítene!

Ma a nagyobb városokat kivéve, a vidéken nincsen munkaközvetítés, s ha van is véletlenül, nincs köszönet benne. De nem sok van, a többiben sem.

Ugyanis a munkaadók és a munkások is szervezkednek és mindegyik a maga részére vindikálja a közvetítés

jogát. A munkaadók szervezete rendszeren oly munkásokat közvetít csak, akik nem tagjai valamely munkás szervezetnek. Viszont a munkások csak saját szervezetbeli munkásokat közvetítenek és pedig csak olyan helyre, a hol az ő feltételeiket elfogadják.

Látnivaló ebből, hogy itt két ellentétes fél van.

Vannak ezeken kívül u. n. ipartestületi szervezetek, a melyek szintén munkaközvetítéssel foglalkoznak. Itt nem mondhatjuk, hogy egyik vagy másik fél érdekében dolgoznak, hanem a saját anyagi érdekükben.

Az ipartestületek főleg a vidéki nagy és kis városokban iparossegédeknek szállót tartanak fenn és munkaközvetítést is végeznek. Az ipartestületi helyi tagoknak kevesebb, a vidéki iparos mestereknek nagyobb illeték lefizetése mellett közvetítenek segédek. Igen jól jövedelmez ez a két üzlet az ipartestületeknek, mert sohasem azt tekintik, hogy minő munkás kívántatik, csak azt, hogy szakmabeli legyen Ott helyben, hol az ipartestület van, még tűrhető is az állapot. A munkaadó meg is választhatja a munkását, de a vidékre való közvetítésnél már nem.

A vidéki háziiparosnak, ha segédre van szüksége, a legközelebbi ipartestülethez fordul. Be kell küldenie a

közvetítési illetékeket, utiköltséget a segéd részére, az illető munkakönyvének elküldésére postaportót, természetesen előre.

Az ipartestületi titkár vagy gondnok ezután közvetít munkást, nem törődve azzal, használható-e, arravaló-e az illető, olyan munkást kívántak-e, Ő előtte csak az a szempont lebeg, hogy szakmabelit küldött és a közvetítési díj le lett fizetve. A háziiparos érdekével nem foglalkozik; ha a segédeknek nem tetszik a munka, 2-3 nap múlva kijelenti, hogy nem dolgozik, ürügyet keres, talál eleget, s a munkaadó, nem tehet egyebet, mint hogy elbocsássa és másik segédet kérjen. Fizethet újra illetéket, utiköltséget, sőt legtöbb esetben a munkakönyvek utánvétellel vannak megterhelve és szerencse, ha a munkás ledolgozza azt.

Ismételjük, az iparhatóságoknál minden szak-, hely és emberismeret nélkül lesznek a munkaközvetítések végezve.

Megtörténik, hogy némely iparoságnál, hol a segédeknek szerszámokkal felszerelve kell lenniök, kiküldenek egyet szerszámnélkül, másutt megnyerő külső, megjelenés, tisztességes ruha kívántatik és megtörténik az is, hogy teljesen lerongyolt, mezitláb munkást közvetítenek. Korhely, dol-

A „Mezősegi Hirlap” tárczája.

Családi est.

A papa. A leány.
A mama. A vő.

A mama: (kiad egy kártyát). Pass! És mit szólnál te, kedves vőm?

A vő: Én is passt mondok.

A leány: Coeur.

A vő: (nejéhez). Igazán szeretném tudni, miért mondtál te be Coeurt?

A leány: Érdekes kérdés! Hát azért, mert Coeuröm van!

A vő: Igazán nevetséges, mikor ebben a színben én vagyok erősebb.

A leány: Valamilyen szint mindig be kell mondani.

A vő: De legalább is nem azt, amelyikből neked nincs.

A mama: Hát hogyan lenne neki az a színe, mikor éppen azt mondja be!

A vő: Jó, majd meg fogjuk látni. (Játsszanak. A hölgyek, kik partnerek, elvesztik a játszmat.)

A vő: Nos, belátod-e már most, hogy ezzel a színnel nem nyerhetél?

A papa: Nem nyerhetett?! Azt csak mindenki beláthatja, hogy rossz kártyákkal nem lehet játszani.

A vő: (nejéhez). Most, kérlek, magyarázd meg nekem, miért mondtál te be éppen Coeurt?

A leány: Mert őt alacsony kártyám volt ebből a színből.

A vő: Édes Istenem, hiszen ez nem ok.

A leány: Jó, jó, tehát rosszul cseleked-

tem. Még csak kezdő vagyok a whistjátékban.

A mama: Nem lehet tőle kívánni, hogy már hibátlanul játszszen.

A vő: Mintha az valami nagy művészet lenne. Talán én hozzá vagyok szokva a kártyajátékhoz? Nem vagyok olyan, mint igen tisztelt apósom, aki mindenféle kártyajátékot ismer.

A mama: (a papához). Csakugyan?

A papa: (dühös pillantásokat vet vejeire). Vagyis — jobban mondva — fiatal koromban éppen úgy játszottam, mint a hogy a fiatal emberek éppen szoktak játszani.

A vő: Én sohasem játszottam.

A papa: Remélem, ez így is marad.

A vő: És miért, ha szabad kérdeznem? Fiatal korodban te is elég sokat mulattál.

gozni nem akaró egyéneket helyezni el az iparhatósági munkaközvetítésnél, mint említettük, minden szak tudás, ember ismeret nélkül. Tisztelet, ha van kivétel.

Mindezek azt bizonyítják, hogy a munkaközvetítést nem helyes, átengedni a magánvállalkozásnak. Oly nagyfontosságú szociális kérdés ez, a mely megérdemli, hogy e célra egy külön munkaközvetítő hivatal szerveztessék, legalább is minden járás székhelyén Magyarországon évenként sok olyan hivatalt létesítenek, a mely kevésbbé fontos és közérdekű.

Bizonyára sok idő telik bele, míg a munkaközvetítés fontosságát felismerik, de a viszonyok kényszerűsége hamarosan felszínre veti e kérdést, s a munkás szükség megoldáshoz is fogja vezetni.

Ingyenes és hatósági munkaközvetítés mellett a munkás és családhiány is lényegesen csökkenni fog.

Túlbecsülés

Korunk egyik legnagyobb baja, hogy az emberek túlbecsülik magukat; állásaik, viszonyaik fölé helyezkednek — és többnek akarnak látszani, mint amennyire képességeik és vagyonuk, valamint rangjuk jogosítaná.

Ugy látszik, mintha a fák az égig akarnának nőni — mint egy német közmondás tartja. A kézműves gyárosnak mondja magát — és ha üzeméhez gőzgépet alkalmaz, még ha csak egy legényt és egy inast tart is — ebédkor és este hangosan hallatja a gőzsipját, hogy az egész város tudja, hányat ütött a „gyár telepén.”

A munkás felesége, kinek alig van egy foltozatlan ruhadarabja, nem nevezi fiát egyszerűen Mihálynak, hanem Misikének, a lányát nem Lidiának, hanem Lillikének. S ha a fia elhagyta az iskolát és valami mesterséget tanulhatna, akkor ezt lehetetlennek tartják, a fiu tehetségeit többre becsülik; bedugják valami hivatalba vagy irodába, hogy naphosszat irdogál, — ez előkelőbbnek látszik.

S mivel ez nem egy, hanem számtalan

A papa: Én, én, az egész más!

A vő: És miért egész más? Éppenséggel nem látom be, hogy miért legyen nekem megtiltva, ami neked szabad volt.

A papa: Isten ments!

A vő: Te mondd ezt?

A papa: Én mondom: minden embert nem lehet egy kalap alá vonni.

A mama: Természetes, hogy nem. A férjnek először ki kell kérni a felesége engedelmét.

A leány: Óh, az én férjem semmit sem tesz engedelmem nélkül. Ugye férjecském?

A vő: Ne beszélj bolondságokat! Egy férjnek nincs szüksége semmiféle engedélyre.

A mama: Vőmurem!

A vő: Mit parancsol, szivem, édes anyósom?

A mama: Kikérek magamnak minden-

sok esetben történik, azért van annyi elhibázott existencia és terjed oly ijesztő mértékben a szervilizmus.

Mindenki keresi és áhitozza az előkelő összeköttetéseket, sokan vannak, kik oly társaságokba furakodnak, hová nem valóik ezért nem ritkán össze is külömböznek egyszerű, tisztas szüleikkel és ismerőseikkel. Hogy fenntarthassák a rangukon felüli összeköttetéseket, oly költségekbe bocsátkoznak, melyekre sem szükség, sem a keresetből elég fedezet nincsen. Elfojtják véleményüket és meggyőződésüket.

Ha keressük, miért találkozunk manapság annyi fiatal bűnös, úgy ennek okát legtöbbször a saját és más személyek túlbecsülésében fogjuk találni. Sohasem volt annyi jogosultsága a közmondásnak: „Addig nyújtózkodjál, ameddig a takaród ér!” mint éppen napjainkban.

A nagyravágyás még nem hiba, ha az eszközöket csinyján megválogatjuk, amelyekkel a magunk elé tűzött célt elérhetjük. Nemcsak egyeseknek, magának a nemzetnek is érdeke, hogy mindenki minél előbbre törekedjék. Aki a nagy küzdelemből, az általános versengésből visszavonul, aki inkább megelégszik a nyomorral, semhogy az élet túlekedésében neki is szerep jusson, az nem szerény, hanem élnetetlen. Az nemcsak, hogy nagyot alkotni sohasem fog, amivel a maga, esetleg hazája sorsát is előbbre viheti, hanem el fog merülni a semmiség posványába. Vágyódjék tehát mindenki nagyra, de ne állapodjék meg a vágnál, hanem tegyen is, dolgozzon is akként, hogy a céljához mind közelebb jusson. Ezt nagyzással elérni nem lehet; a külsőségek, a finom keret nem emelik a becset — ahhoz becsületes, tisztességes munka és megfelelő képesség kell. Belső becs nélkül a nagyravágyás nemcsak lealacsonyítja az emberek értékét, de egyúttal anyagilag is érzékenyen megkárosítja őket.

A mai praktikus kor szigorúan megköveteli a szorgalmas önművelődést és rendszeren előbb-utóbb kemény büntetéssel sújtja azokat, kik többnek akarnak látszani, mint a mennyire tehetségeik feljósítják őket.

A sok bűn, sikkasztás, lopás, rablás és öngyilkosság, mind a nagyravágyásban megfogalmazott túlbecsülésben leli eredetét.

A magyar faj, mely lázasan dolgozik

féle gunyolódást! Azt hiszem, vőmurem, megfélemedezik kissé magáról.

A vő: Hisz imént nem is hozzád szóltam.

B mama: Leányomhoz szóltál, de hiszen mindegy.

A mama: Leányomhoz szóltál, de hiszen az mindegy.

A vő: Bocsánat! Az nem mindegy!

A leány: Mama, kérlek!

A mama: Minek tartasz te engem?

A papa: Kedves nőm, te semmiségekért felhevülsz; mire való ez?

A vő: Semmiségekért? Ilyen fontos kérdés nem semmiség. Mindent tisztázni kell, a férfi legyen ur a saját házában, őrizze meg szabadságát. Ebben te is igazat fogsz nekem adni. Kedves apósom, van neked szabad cselekvési jogod, vagy nincs?

A papa: Oh, én...

megizmosodásán, bűnt követ el, ha a korintó szavát nem akarja követni és a rendelkezésére álló erővel takarékosan nem bánik. Nekünk ezt az erőt az urhatnámság felesleges költségeire nem szabad elfecsérelnünk, hanem törekednünk kell, hogy becsvágyunkat ernyedetlen, lankadatlan munka révén elégíthessük ki.

Munka kell a hazának! S derék, jó hazafi csak az, aki a haza javára munkálkodik, nem pedig az, aki többnek akar látszani, mint amennyi — bármi hangon kürtölje világgá hazafiságát!

Széljegyzetek.

— Vasuti copf. —

Általános az elégedetlenség a marosludas - besztecei vasut jelenlegi menetrendje ellen, az előzőleg hetenként kétszer közlekedő, úgynevezett „déli vonatok” beszüntetésével a Kolozsvárról a mezősegre visszautazás felette megnehezítettett, jelenleg onnan vagy egy egész éjjel, vagy egy egész nappal tart a visszautazás. Miután a menetrend megváltoztatása iránt indított társadalmi mozgalom eredményre nem vezetett, a nagysármási járás főszolgabírója fölhívta községeit, hogy a menetrend megváltoztatása érdekében, mint törzsrészesvényesek lépjenek akcióba. A községek megfelelő tárgyalás rendén kérni fogják, hogy a jelenleg közlekedő vonatok meghagyásával a hetenként kétszer közlekedett és mult évben indokolatlanul beszüntetett „déli vasút” beállítását, esetleg ezek mellőzésével oly menetrend beállítását, hogy a Kolozsvárról d. u. 1 órakor induló és Székelykocsárdra d. u. 4 órakor érkező személyvonattal összeköttetést nyerjen a Marosludasról d. u. 4 óra körül induló vicinális vonat.

Szükséges és üdvös volna, ha e kedvező vonat összeköttetés érdekében a mócsi, mezőörményesi és marosludasi járás érdekelt községei is csatlakoznának a megindított akcióhoz.

H I R E K.

Mocs, 1907. május hó 9.

— **Helyreigazítás.** A mult számunkban, vagyis az április 28-iki számban, Magyarfráta község közlegelő elkülönítési ügyében az átalakítások hitelesítésére egy hír-

A vő: Nos látod! Én sem akarok papucshős lenni,

A lány: Hát tiltottam el neked valaha valamit?

A vő: Eltiltani? Eltiltani! No még csak ez hiányzik!

A lány: Micsoda hangon beszélsz velem? Óh édes Istenem!

(A vő belátja, hogy nagyon messzire ment és eszébe jut, hogy voltaképpen azért tölti el családi körében az estét, hogy neje szüleitől egy kis pénzt pumpoljon.)

A vő: Édes angyalom, csak tréfa volt az egész. Te különben is tudod, hogy körülményeink ugysem engedik meg a kártyajátékot.

A papa: Ez gyöngye célzás akar lenni, Ugy beszélsz, mintha máris éheznének.

A vő: Tudtad jól, mikor leányodat megkértem, hogy nem ülök pénzes zsákon.

detmény jelent meg, amelyben sajtóhiba folytán a hitelesítési munkálatok teljesítésére határnapként 1907. május 27-ike helyett, tévesen 1907 augusztus 27-ike nyomtatott ki. Ezen hibát helyreigazítjuk és figyelmeztetjük az érdeklődőket, hogy a hitelesítés foganatosítása 1907 május hó 27-én fog kezdődni, amikor Torday Sándor kir. járásbíró személyesen fog Frátára kimenni.

— **Köszönet nyilvánítás.** A mocsvidéki takarékpénztár a napokban 100 kor. adott át a mócsi kaszinó részére, amelyet az intézet közgyűlése szavazott meg. Boros János körjegyző, alsózsuki lakos, a régi illetékek behajtása körül kifejtett és eredményes tevékenységeért 30 kor. jutalomban részesült, amely összeget a mócsi kaszinónak adományozta. Amidőn ez összegek átvételét ez uton is nyugtázzuk, egyszerűsített hálás köszönetünket fejezzük ki az adományért és a nemes cselekedetért. A mócsi kaszinó Elnöksége.

— **Hivatalos órák a mócsi főszolgabíró ságnál.** Az alispán rendelete folytán a mócsi főszolgabíró hivatalnál, a hivatalos órák d. e. 7 órától d. u. 1 óráig tartatnak 1907. május 15 től kezdődőleg, további rendelkezésig.

— **Magyarfrátai körorvosi állás betöltése.** A magyarfrátai körorvosi állást, Kolozsvármegye főispánja Dr. Osvát Kálmán budapesti kórházi orvossal töltötte be. A jeles képzettségű orvos május 1-én el is foglalta állását és megkezdte működését. Mindenesetre örvendünk felette, mert a mezőszéki közegészségügy ezzel egy lépéssel előre haladt.

— **Tűzoltó majális.** A mócsi önkéntes tűzoltó egyesület május hó végén majálist rendez, amelyre az előkészületek már megtették s a meghívók is rövidesen ki fognak bocsáttatni.

— **Alsó, Felső és Nemeszsuk átkeblezése** iránt az eljárás már folyamatba tetetett, s nagyon valószínű, hogy az átkeblezés még ezen év folyamán meg fog történni és pedig nemcsak közigazgatásilag, hanem bíróságilag is!

— **Május 1.** A munkások ünnepét a mócsi, iparosok illetve iparossegédek egy része is megülte: nevezetesen berugtak. Pálinkás üvegekkel a kezükben, tüntető körmenetet rendeztek, nagyokat kurjantva, in-

A papa: Sajnos. Emlékezzél csak vissza, hogy akkor pénzdolgokról mitsem beszéltél.

A vő: Igaz, de hát minden megváltozik a világon: az élet, az emberek és a körülmények. Egyébként szerettem leányodat és nem gondoltam a mindennapi élet szomorú prózájára.

A papa: Ezek üres kifogások.

A vő: Papuskám, gondold csak vissza frigyünk első időszakára. Megtagadhattam-e bármit is az én édes kis feleségemtől? És most... most... kis feleségemnek olyan vágyai vannak, melyeknek kielégítése igenis költséges és a melyeket nem lehet tőle megtagadni.

A mama: (Hol sáppad, hol pirul az örömtől) Vágyak! Jer anyád keblére, édes leányom! Neked vágyaid vannak és én azokról a mai napig mitse tudtam. Légy nyugodt édes jó vőm, ezek a vágyak tel-

kább italt, mint jogokat követelve. Bizony nem válik becsületére a mócsi iparosoknak, hogy így kompromitálják őket, elvek helyett — italt beszéd elvtársak.

— **Új állami iskola.** Uzdiszentpéter, nagyobbára oláhok által lakott községben a folyó évben fölépül az égetően szükségessé vált állami iskola. Az építkezésre az „Emke” a községnek 2.000 K. Kamatmentes kölcsönt szavazott meg és ifj. Dr. Gróf teleki Domokos egy megfelelő gyönyörű telket ajándékozott.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügy miniszter Fejér Katinka magyar-szováti állami óvónőt a türkösi állami óvódához jelen minőségben áthelyezés.

— **Tanügyi kinevezés.** A vallás- és közokt. miniszter Gál Ödön okl. tanítót kinevezte a vajdakamarási állami elemi népiskolához rendes tanítónak.

— **Új gazdasági tudósító Kolozs vármegyében.** A m. kir. földművelésügyi miniszter Kolozs vármegye kolozsvári járására nézve Gruner Károly boczhidai lakost a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Szerencsétlenül járt utas.** Urmanczy Mócsi szamosujvári bőrkereskedő a napokban bórrel megrakott szekérrel indult el Mócra. Utközben, Czege és Szentgothárd között, egy meredek helyen a szekér felborult és olyan szerencsétlenül, hogy a szállítmány tetején álló Urmanczyt maga alá temette. A szerencsétlenül járt ember hamarjában nem tudott kiszabadulni a szekér alól, úgy hogy, a mikor segély érkezett, már megfulladt. A szerencsétlenül járt embernek Mócson is vannak rokonai.

— **Divatáru üzlet Mocson** Mocs haladásának egyik utjelzője, hogy már divatáru üzletet is nyílt. A Mandula-féle házban, Landau B. cég alatt a napokan meg is nyílt az üzlet, a hol mindenféle férfi és női divatáru a legjutányosabb árban kapható. Az új üzletre felhívjuk a mezőszékiek figyelmét és érdeklődését.

— **Alhírek a gazdasági munkások közt.**

A kolozsmegyei földművelő munkások körében azt a hírt terjesztették, hogy a kormány három koronával fogad napszamosokat. Ezt a hírt bizonyos tendenciával terjesztették el a munkások között, kik annyira hitelt adtak annak, hogy a rendes napibérért már nem is akartak munkába állani. A gazdák a mostani tavaszi munk-

jesedésbe fognak menni, kerüljön bármennyibe is.

A papa (vejének kezét szorongatva): Köszönöm neked, köszönöm! Végre legfőbb kívánságom teljesedésbe megy. De esküdj meg nekem, hogy ezek nem hamis vágyak.

A vő: Nem, papa, már három hónapja tartanak.

A papa: Hurrá! Félév alatt nagyapa vagyok.

A mama (az örömtől zokogva): Mit gondoltok, gyermekeim, ne állítsuk össze a keresztelőre meghívandó vendégek névsorát?

A papa: Ha fiu lesz, kétszeresre emelem az apanaget.

A mama: Én ugyanezt teszem, ha leány lesz.

A vő (magában): Jóságos ég, adj nekünk — ikreket!

Dory.

kálatokhoz nem igen kaptak így munkásokat. Gróf Bánffy Miklós főispán ez ügyben hivatalosan nyilatkozott, megcáfolván a hírlélelt. E nyilatkozata alapján a megye alispánja a vármegye hivatalos lapjában körrendeletet intézett az illetékes tisztviselőkhöz s felhívta őket, hogy saját hatáskörökben világosítsák fel a munkásokat e hírlélesek valótlanágáról.

— **Új telepítések.** Az utóbbi három év statisztikai adataiból kitűnt, hogy több községben a népesedés oly rohamosan halad, hogy a megművelhető földterület már nincs arányban a lakosság számával. A földművelésügyi miniszter most körlevélben figyelmezteti a vármegyék alispánjait erre a körülményre, utalva arra, hogy ilyen községekből kívánatos volna a kirajzás, még pedig olyan vidékekre, ahol a népesség ritkább. Ezáltal a megélhetési viszonyok is kedvezőbben alakulnának és a munkáshiányra is kedvező befolyás volna gyakorolható. A miniszter a felhívásban felkéri az alispánokat, hogy e fontos kérdés megoldása végett terjeszszék be hozzá a vármegye területéről az erre vonatkozó adatokat.

— **Új kőszénbánya Erdélyben.** Szamosujvárról jelentik: Szurduktól 4 km-nyi távolságban egy állítólag kolozsvári kőszénbánya részvénytársaság már 3 év óta kutat új kőszéntelep után, most a kutatások végre — mint a Szamosujvári Közlöny írja — eredményre vezetett. A megnyitást megelőző munkálatokat már megkezdették, ugyancsak kezdetét vette már a szállítást lebonyolító iparvasút kiépítése is.

— **Méhtenyésztési tanfolyamok a Székelyföldön.** A m. kir. földművelésügyi minisztérium által Maros-Vásárhelyen a tanítás céljainak megfelelően, berendezett mintaméhesben az erdélyrészi méhtenyésztők számára az 1907-ik év nyarán 3 hetes időszaki tanfolyamok fognak tartatni és pedig: május 27 től június 15-ig, földmives kigazdák június 30 től július 20-ig, lelkészek és végül július 21-től augusztus 10-ig bezárólag néptanítók részére. Céljuk ezen tanfolyamoknak, hogy az azokon részt vevők a méhtenyésztés gyakorlati, elméleti ismereteit és a kaptár-készítést elsajátítsák, hogy az eddigi szokástól eltérően, okszerűen és biztos kézzel üzhessék a mezőgazdaság ezen jól jövedelmező mellékágát. Egy egy tanfolyamra 20—20 hallgató vétetik fel s ellátási segélyképpen a lelkészek, tanítók naponként és személynként 250 koronát, a földmives kigazdák 150 koronát kapnak. Ezenkívül a távolabbról jövő hallgatók az utiköltségre is nyernék segélyt. A résztvenni szándékozók felhivatnak, hogy bélyegmentes kérésüket a székelyföldi miniszteri kirendeltséghez címezve, a kigazdák községi előjáróságuk ajánlásával, míg a lelkészek és tanítók felettes hatóságuk útján közvetlenül a miniszteri kirendeltséghez Maros-Vásárhelyre mielőbb nyújtsák be.

— **Gyengeelméjük felvétele.** A borosjenői gyógypedagógiai nevelő és foglalkoztató állami intézetbe a jövő iskola év kezdetén több növendéket vesznek fel. Felvétetnek: a nevelő intézetbe 7—10 éves, a foglalkoztatóba 14 éven felüli nevelés-tanításra, illetőleg foglalkoztatásra alkalmas gyengeelméjű egyének. A felvétel iránti kérvényeket a nagym. m. kir. vallás és közoktatásügyi minisztériumhoz címezve június hó 10 ig kell beküldeni az intézet igazgatóságához Borosjenőn.

Szám 1482—1907. tkvi.

Árverési hirdetemény kivonat.

A mocsai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy dr. Hajdu Dezső ügyvéd által képviselt Sallak Penzsi melegföldvári lakosnak Szakács Dénes gyekei lakos elleni 103 korona 60 fillér tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. Törvényszék és a mocsai kir. jbiróság területén lévő Gyeke község határára fekvő és a gyekei 250 sz. tkvben A + 1 rdsz. 1022/2, 1023 hrsz. ingatlan egészben 48 korona, a gyekei 262 sz. tkvben A + 1 rdsz. 343 hrsz. ingatlan egészen 128 korona, a gyekei 244 sz. tkvben A + 1 rdsz. 398 hrsz. ingatlan egészen 245 korona, a gyekei 245 sz. tkvben A + 1 rdsz. 465 hrsz. ingatlan egészen 83 korona, a 78 sz. tkvben A + 2 rdsz. 916 hrsz. ingatlan egészen 20 korona, a 3 rdsz. 950 hrsz. ingatlan egészen 42 korona, az 5 rdsz. 162, 163 hrsz. ingatlan egészen 42 korona és a 195 sz. tkvben A + 1 rdsz. 692a/2, 693a, hrsz. ingatlan egészben 100 korona összesen 1044 korona mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1907. évi július hó 6 napjának d. e. 10 órákor** Gyeke községben, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is aladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10% készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.
Mocs, 1907. évi április hó 22.

Tordai Sándor
kir. jbiró.

Szám 1466/1907 tkvi.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A mocsai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Hajdu Dezső mocsai ügyvéd által képviselt Schvartz Józsefnek ifj. Vojvod Togyer katonai lakos elleni 100 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék és a mocsai kir. jbiróság területén levő Katona községben a község határára fekvő és a katonai 3 sz. tkvben A + 1 rdsz. 22/1, 22/2 hrsz. egész ház és udvarra, valamint pusztára az 1881. LX. t. cz. 156 §-a alapján 326 korona, a 2 rdsz. 563 hrsz. egész kaszálóra 172 korona, a 3 rdsz. 126/2b, 12/64b hrsz. egész kaszáló és szántóra 282 korona, a 4 rdsz. a. egész legelő illetőségre 48 korona, az 5 rdsz. a. egész kaszáló illetőségre 13 korona és a 6 rdsz. a. egész kaszáló illetőségre 5 korona mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1907. évi június hó 28. napjának d. e. 10 órákor** Katona községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfog adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10% kész-

pénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.
Mocs, 1907. évi április hó 10.

Tordai Sándor
kir. jbiró.

V. XIV. 803/2 - 907.

Árverési hirdetemény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közhirre teszi, hogy budapesti V. kerületi kir. jbiróságnak 1906 évi V 524/4 sz. végzésével Ferenczy István mócsi bírósági végrehajtó felperes részére Dr. Sternberg Gyula alperes ellen 20 kor 16 fill. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől 1907. évi április hó 5 napján lefoglalt 1104 koronára becsült ingóságokra a budapesti V. kerületi kir. jbiróság fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a 3 kor. 60 fill. megállapított és 4 kor. 80 fill. végrehajtás foganatosítási költségei egy a felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán VI kerület Király utca 10 sz. házban leendő megtartására határidőül **1907. évi május hó 14 napján d. e. 10^{1/2} órája** tűzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt butorok, s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni. Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vétel-árából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna s ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig nálam írásban vagy szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számított. Kelt Budapesten, 1907. évi április hó 24 napján.

Gábrriel
bir. végrehajtó.

Sz. 1741/1907. tkvi.

Hirdetemény.

Magyarfráta község közlegelő elkülönítési ügyében az 1869 évi 2569 I. M. számú rendeletnek megfelelőleg szükségessé vált telekkönyvi átalakítások hitelesítésére és ezzel egyidejűleg az egész községre — az 1143/907 tkvi szám alatt kelt hirdeteménnyel 1907 április hó 26 és következő napjaira kitűzött határidőt, az időközben beállott és elháríthatatlan hivatalos akadályok miatt — a kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság beállítja — s egyidejűleg az elől említett munkálatok keresztülvitelére újabb határnapul az 1143/907 tkvi sz. hirdeteményben már közzétett felhívások fenntartása mellett **1907 évi május hó 27 én** és következő napjait kitűzi, miről az összes érdekelteket e hirdeteménnyel értesíti.

A kir. járásbíróság tkvi hatósága.
Mocs, 1907 évi április hó 20.

Tordai Sándor
kir. jbiró.

AGRARIA

Magyar Gépforgalmi Részv. Társ.

Benzinmotorok

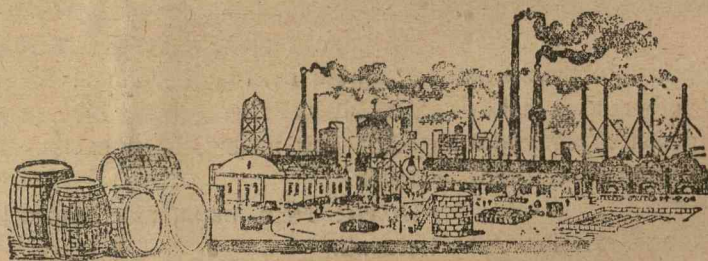
Benzincseplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda
árjegyzéket

Levélczim:

„AGRARIA“ Budapest, Váci-út 2.

Ne higgye el, hanem győződjék meg róla,

hogy van cég,
ahol hihetetlen
olcsón, (értsd:
nem a minőség
rovására olcsón)
vásárolhat és
zárolhat:

első minőségű, selyem szitaszövetet, keveretlen tiszta
gépkendő-olajat, henger- és kenő-olajat, eredeti „Uszó”
-- kocsikenőcsőt, surlódásmentesítő tömítőanyagokat, --
szerelvényeket, malomszerszámokat, eszközöket, vas-
— — részeket, modern közlőműveket, szijakat. — —

Ez a cég:

Schvarcz József és Társa,
műszaki iroda és raktár. Gépszij-gyár.
BUDAPEST, V., Váci-körút 26. szám.

Nyomatott Adi Árpád könyvnyomdájában Maros-Vásárhelyt.